

Demens

– en spirituel udfordring

Læs! Hør! Husk!

Vores materialistiske verden kræver tanker og atter tanker ...

Hvis vi i stedet kan åbne os mere for det spirituelle, kan vi måske forebygge demens.

af Lars Thor Smith,
astrolog

De-mens betyder *uden ånd*. Men skrækscenariet - en tredjedel eller fjerdedel af menneskeheden berøvet deres åndsevners fulde brug - findes der en løsning på, beretter den tyske antroposof Judith von Halle (født 1972): Vi skal begynde at tage den åndelige virkelighed alvorligt!

Mange har oplevet det tragiske ved at se en ældre pårørende langsomt miste sin erindring og personlighed pga. demens. En af mine svenske venner så sin mor langsomt forsvinde, selvom hun kun var dement i relativt mild grad. Når han besøgte hende på plejehjemmet, spurgte hun, hvem han var - og lo afvisende, når han svarede "din søn".

Min ven sammenligner hukommelsen med lagene i et løg. Hos den demente forsvinder lag efter lag, indtil kun den tidligste erindring er tilbage. I hans mors tilfælde begyndte det med, at hun mistede korttidshukommelsen omkring sin situation på plejehjemmet. "Hjem" var barndomshjemmet med forældre og søskende. Til sidst forsvandt også erindringen om dem, og hun huskede kun sin mor.

Dette svarer til den tyske antroposof og åndsforsker Judith von Halles teori, som hun fremsætter i sin bog *Die Demenzerkrankung*. Hun bruger som sammenligning årringene i stammen på et træ.

De yderste ringe er korttidshukommelsen. De inderste er de erindringer, der ligger dybest, nemlig langtidshu-

kommelsen med erindringer knyttet til sanseindtryk, ofte fra den tidligste barndom.

Vores hukommelse er som årringene i et træ.
Yderst er korttidshukommelsen,
dybest ligger de tidligste erindringer.

© Colourbox

Eftersom korttidshukommelsen ikke er lagret særligt dybt, er det den, der ved demens forsvinder først. Efterfølgende forsvinder hukommelsen lag for lag. Men det mærkelige er, at de tilhørende følelser ofte forbliver. Og deri ligger hele tragedien ved demens.

"Vagabonderende astrallegeme"

En 80-årig mand kører en nat på cykel fra Viborg til den lille by Uggelhuse ved Randers Fjord, hvor han er født. Hvordan han finder dertil, og hvorfor han gør det, er uvist.

Da han ankommer tidligt om morgenen, er han forvirret og konfus. Heldigvis har han tegnebog med sundhedskort på sig, hvorfor man kan kontakte hans læge og derfra hans pårørende. Det viser sig, at han er søgt tilbage til et sted, han forbinder med tidlige erindringer, men han husker ikke selv hvorfor.

Det svarer godt til Judith von Halles beskrivelse af, hvordan menneskets centrale kerne ved demens forlader kroppen, så det eneste, der forbliver tilbage, er et astrallegeme, der er fyldt op af følelser, som personen ikke længere

kan forbinde med bevidste erindringer.

Astrallegemet er den "udisciplinerede" følelsesdel af os - fuldt af ønsker og begær og ofte helt uberegneligt, når det ikke er styret af vores Jeg-kræfter.

Ved fremadskridende demens kan dette astrallegeme søvngængeragtigt orientere sig i forhold til ubevidste følelser, der er knyttet til tidlige oplevelser og sanseindtryk. Men det er ude af stand til at agere fornuftigt og nærværende i livet her og nu.

Resultatet er et menneske, der har mistet sine åndsevner og forvildet farer omkring i omgivelser, det ikke længere kan knytte nogen korttidshukommelse til. Von Halle kalder det et "vagabonderende astrallegeme".

Krav til plejepersonalet

At arbejde med demente er ikke bare et job, men noget, som de pågældende plejere kan betragte som en opgave, skæbnen har givet dem. For plejepersonalet for demente må være i stand til at gå ind og udfylde pladsen for den personlighedskerne - det Jeg - som den demente ikke mere selv kan gøre brug af.

Det er en situation, forklarer Judith

von Halle, der svarer til morens omsorg for det lille barn. Med den forskel, at de demente er voksne mennesker med alle mulige ubearbejdede følelser fra et langt liv.

For at mestre arbejdet med demente må plejepersonalet derfor selv have fået kontrol over deres følelsesliv (astrallegeme), så de kan bevare en indre balance.

Af den grund mener von Halle, at plejere, som arbejder med demente, ikke bør være yngre end 21 år. For først i denne alder sætter Jeg-udviklingen ind, ifølge Rudolf Steiners lære antroposofien.

Overbelastning af korttidshukommelsen

Ifølge moderne lægevidenskab er demens en forkalkning af hjernen, som man indtil nu hverken har fundet en forklaring på eller en effektiv kur for. Problemet med dette naturvidenskabelige syn er, at det fratager os ansvaret for vores eget liv. Vi bindes til en opfattelse af, at vi er underlagt faktorer, som vi ikke kan ændre på, uanset hvordan vi tænker, føler og lever! →

Men forskere verden over er på bred basis enige om, at demens *ikke* er en naturlig del af det at blive ældre. Og Judith von Halles syn på demens er helt anderledes end lægevidenskabens. Hun mener, at årsagerne er åndelige og bunder i den materialisme, der præger den moderne livsstil i den vestlige verden.

Von Halle mener, at store dele af vores civilisation i for ringe grad har udviklet de uselviske spirituelle idealer, der skal til for at løse de problemer, vi står overfor. I stedet er samfundet til en vis grad stivnet i en selvoptaget materialisme, der binder os uhensigtsmæssigt til kortsigtede egoistiske behov.

Nutidens digitale teknologi opfordrer os konstant til at gemme/huske alting. Denne "hukommelsestrang" overbelaster vores korttidshukommelse.

Har man aldrig beskæftiget sig med spirituelle tanker, men kun med de små hændelser i den materielle hverdag, bindes tankerne til den fysiske hjerne på en uhensigtsmæssig måde.

Hvor paradoksalt det end lyder, kan ophobningen af alt for mange materialistiske tanker i et verdensbillede uden spiritualitet altså være en af årsagerne til demens og andre livsstilsrelaterede sygdomme.

Situationen svarer til, at man hælder mere og mere sand (informationer) i en spand (korttidshukommelsen). Til sidst kan der ikke være mere i spanden. Den "løber over" - eller brister.

Det er vigtigt at kunne glemme!

Jeg har besøgt den biodynamiske landmand Lars Mikkelsen i Nordsjælland.

Han kender Judith von Halle personligt og kan berette, at hun er et ganske afbalanceret og jordnært menneske.

Lars fortæller mig, at livslegemet, hvor hukommelsen sidder, hos ældre mennesker mister sin kraft. I virkeligheden har mange gamle mennesker instinktivt en *sund* tendens til at glemme. Dette er ikke nødvendigvis et tegn på demens, men skyldes, at de nærmer sig den åndelige verden og derfor begynder at fokusere på vigtige ting i livet og glemmer det uvæsentlige.

Selve ordet *glemme* er en sammentrækning af at "gå i lemmerne", hvilket er ensbetydende med den førnævnte "dybere lagring" i hukommelsen. At kunne glemme er derfor faktisk en mentalhygiejnisk evne, vi har!

At kunne give slip på uhensigtsmæssige hukommelsesrester kan være med til at åbne for en anden form for hukommelse, nemlig en levende spirituel erindring, som fx omfatter tidligere inkarnationer.

Indvielse - for alle

Judith von Halles teori om demens hænger sammen med hendes syn på Kristus-kraften, som er inspireret af Rudolf Steiner. Steiner mente - ligesom Martinus - at Kristus igennem korsfæ-

stelsen og opstandelsen for altid har forandret Jordens udvikling.

Og Jes Bertelsen, grundlæggeren af Vækstcentret i Nørre Snede, skriver i sin bog Kristusprocessen (1989):

"Kristusprocessen beskriver den forestilling, at den bevidsthed og energi, der første gang manifesterer sig i Jesu liv og gerning, vedvarende og stadigvæk udtrykker sig og altså indvirker på enkelte mennesker og desuden på historiens evolutionsmæssige gang."

Tidligere var en indvielse med dens forbindelse til den åndelige verden en hemmelig akt, ledet af en indviet præst. I dag er indvielser tilgængelige for alle, forklarer Jes Bertelsen:

"Med Kristi død og opstandelse på tredjedagen vistest nu for alle, der kunne se, at indvielsesmysteriet var blevet åbnet ..."

Jes Bertelsen beskriver dette som *"et afgørende vendepunkt i menneskehedens historie"* og noget, der i dag har gjort indvielsen til *"en almen menneskelig begivenhed, der efterhånden vil gennemtrænge menneskehedens bevidsthed"*.

Judith von Halle går et stykke videre ved at sige, at vores spirituelle forbindelse med Kristus-kraften også kan forvandle "den tungeste del" af vores væsen - den fysiske krop.

Mennesket består af et fysisk legeme, som *belives* - bliver levende - igennem forbindelsen med vores åndelige væsen. Uanset om vi opfatter os selv som kristne eller ej, kan vi opfatte den opstandne Kristus som en spirituel virkelighedsdimension, der er tilgængelig for enhver af os.

At beskæftige sig med spirituelle tanker kan inspirere til et mere bevidst forhold til vores egne livskræfter, fx ved aktivt at søge en sundere ernæring eller forholde sig mere besindigt til den ukritiske brug af teknologi.

På den måde bliver vi i stand til at imødegå nutidens passive materialistiske hjernetænkning og tilvejebringe en spirituel fornyelse af vores hjerne og fysiske krop. Og dermed kan vi medvirke til at undgå en af den materialistiske livsstils mange følgesygdomme: forkalkning af hjernen og begyndende demens. □

Lars Thor Smith er astrolog og forfatter, henv.: www.astropeuten.dk

At ældes

Alder er ikke

et spørgsmål om år

men om sind.

Du er så gammel

som du føler dig,

så tung som dine

bekymringer

men så let som dine håb.

Rynkerne i dit ansigt

dine hvide hår

er ikke et farvel til livet

men et goddag

til et helt nyt afsnit af det.

Solen står stadig op

hver eneste morgen

og giver dig nye

og ubrugte dage

som du aldrig før har mødt.

Lad erfaringerne

fra dine mange år

være forklarelsens lys

der breder sig over

dine nye oplevelser.

Livet på jorden

hører ikke op

for du selv forlader det.

Inger Schiøtt

Fra Inger Schiøtts digtsamling 'Voksende Ringe', © Steen Landsby

